

Kadak naeris, kadak kiitis:
 „Omad okkad jälle käes.
 Juut ei riisu, tuul ei lõhu,
 kites ei kisu iialgi.

Nüud siin seisab ööd ja päevad
 vagusi ning üksinda.
 Julgeb keegi juurde tulla —
 nöelan kohe okkaga!”